

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Str. Batiștei, nr. 25, sector 2
București
SECȚIA I CIVILĂ

Destinatar:
BODÎRLĂU MARIOARA
moștenit.def.Erimia C-tin și Erimia
Gherghina

-PRIN AFIȘARE
PORTALUL INSTANȚEI,

Dosar nr. 1639/93/2014*

Materia: Civil

Stadiu procesual: Recurs - *procedura de
comunicare/procedura filtru*

Obiect: actiune in raspundere delictuala NCPC (peste
1.000.000,00 lei)

Complet: Completul filtru nr. 2

Comunicare raport

emisă la 04.07.2019

În temeiul dispozițiilor art. 493 alin. 4 Cod procedură civilă, vă comunicăm alăturat, *raportul asupra
admisibilității în principiu a recursului*, întocmit de magistratul asistent, raport analizat și însoțit de completul
de judecată la data de

Potrivit prevederilor legale menționate, aveți posibilitatea să formulați, în scris, punct de vedere la
raport în termen de 10 zile de la comunicarea acestuia.

Nota: PRIN AFIȘARE PE PORTALUL INSTANȚEI.

Magistrat asistent,

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Str. Batiștei, nr. 25, sector 2
București
SECȚIA I CIVILĂ

Destinatar:
NICULAE CONSTANTIN
moștenit.def. Niculae Gherghina

PRIN AFIȘARE
PORTALUL INSTANȚEI,

Dosar nr. 1639/93/2014*

Materia: Civil

Stadiu procesual: Recurs - *procedura de
comunicare/procedura filtru*

Obiect: actiune in raspundere delictuala NCPC (peste
1.000.000,00 lei)

Complet: Completul filtru nr. 2

Comunicare raport

emisă la 04.07.2019

În temeiul dispozițiilor art. 493 alin. 4 Cod procedură civilă, vă comunicăm alăturat, *raportul asupra admisibilității în principiu a recursului*, întocmit de magistratul asistent, raport analizat și însușit de completul de judecată la data de

Potrivit prevederilor legale menționate, aveți posibilitatea să formulați, în scris, punct de vedere la raport în termen de 10 zile de la comunicarea acestuia.

Nota: PRIN AFIȘARE PE PORTALUL INSTANȚEI.

Magistrat asistent,

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr. 1639/93/2014*

RAPORT

Astăzi, 3 iulie 2019, s-a finalizat întocmirea raportului asupra admisibilității în principiu a recursului declarat de reclamantul Petrescu Adrian împotriva deciziei civile nr. 92A din data de 25 ianuarie 2019, pronunțate de Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie în dosarul nr. 1639/93/2014*.

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția I civilă la data de 26 martie 2019 și repartizat aleatoriu, spre soluționare, completului nr. 2.

Prin rezoluția din data de 28 martie 2019, s-a dispus comunicarea cererii de recurs către intimații-pârâți Anton Cristina Mihaela, Niculae Marian, Niculae Constantin, Bodîrlău Marioara și Erimia Ionel.

Totodată, s-a dispus întocmirea prezentului raport după îndeplinirea formalităților de comunicare prevăzute de art. 490 alin. (2) Cod procedură civilă.

Cererea motivată de recurs a fost comunicată intimaților-pârâți, potrivit dovezilor de comunicare aflate la filele nr. 44, 45, 50-53 și 109 din dosar, iar aceștia nu au formulat întâmpinare.

Față de cele arătate, s-a constatat încheiată etapa comunicărilor prealabile, fiind întocmit prezentul raport în conformitate cu art. 493 alin. (2) Cod procedură civilă.

I. Verificarea cerințelor privind timbrarea și a condițiilor de formă, prevăzute sub sancțiunea nulității, conform art. 493 alin. (3) Cod procedură civilă:

1. Verificări privind obligația de achitare a taxei judiciare de timbru datorate pentru cerea de recurs:

Prezentul recurs este scutit de la plata taxei judiciare de timbru în raport de dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. i) din O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.

2. Verificări vizând conținutul cererii de recurs:

Examinând cererea de recurs, se constată că aceasta cuprinde următoarele mențiuni prevăzute de art. 486 alin. (1) Cod procedură civilă sub sancțiunea nulității: lit. a) (numele, prenumele și domiciliul părții în favoarea căreia se exercită recursul), lit. c) (indicarea hotărârii judecătorești care se atacă) și lit. e) (semnătura reprezentantului părții – avocat Lucescu Mihai, cu împuternicire avocațială la fila nr. 21 din dosar).

CONFORM CU
ORIGINALUL

În ceea ce privește cerința impusă de art. 486 alin. (1) lit. d) Cod procedură civilă (motivele de nelegalitate pe care se întemeiază recursul și dezvoltarea lor), se reține că recurentul-reclamant a invocat incidența motivelor de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 5, 6 și 8 Cod procedură civilă.

3. Verificări privind termenul de declarare a recursului:

Recursul a fost declarat și motivat în termenul prevăzut de art. 485 alin. (1) Cod procedură civilă.

Decizia atacată a fost comunicată recurentului-reclamant la data de 12 februarie 2019, potrivit mențiunii de pe dovada de comunicare aflată la fila nr. 132 din dosarul de apel.

Termenul de recurs este de 30 de zile de la comunicarea hotărârii și, în cauză, s-a împlinit la data de 15 martie 2019.

Recursul a fost formulat la data de 15 martie 2019, conform datei menționate pe plicul aflat la fila nr. 37 din dosarul de recurs.

4. Alte verificări:

Cererea de recurs a fost depusă în numărul de exemplare stabilit de prevederile art. 195 cu referire la art. 149 alin. (1) Cod procedură civilă.

În raport cu dispozițiile art. 490 alin. (1) Cod de procedură civilă, se constată că recursul a fost depus la instanța a cărei hotărâre se atacă, și anume la Curtea de Apel București.

5. Asupra verificării motivelor de casare, prevăzute de art. 488 Cod procedură civilă, se constată următoarele:

Recurentul-reclamant a încadrat criticile formulate în motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 5, 6 și 8 Cod procedură civilă.

Nu au fost găsite motive de ordine publică, în condițiile art. 489 alin. (3) Cod procedură civilă.

II. Circumstanțele cauzei:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Ilfov la data de 8 mai 2014, sub nr. 1639/93/2014, reclamantul Petrescu Adrian a solicitat, în contradictoriu cu pârâții Erimia Constantin și Niculae Gherghina, pronunțarea unei hotărâri prin care să se dispună obligarea pârâților la plata către reclamant a sumei de 551.417,00 euro, echivalentul a 2.448.291,48 lei (1 euro = 4,44 lei) cu titlu de daune materiale și sumei de 50.000,00 euro, echivalentul a 222.000 lei (1 euro = 4,44 lei) cu titlu de daune morale, precum și a cheltuielilor de judecată.

Tribunalul Ilfov, prin sentința civilă nr. 3202 din data de 16 decembrie 2015, a respins cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul Petrescu Adrian, în contradictoriu cu pârâții Erimia Constantin și Niculae Gherghina, ca neîntemeiată.

Prin sentința civilă nr. 1482 din data de 30 mai 2016, Tribunalul Ilfov a respins cererea de completare a dispozitivului hotărârii formulată de reclamantul Petrescu Adrian, în contradictoriu cu pârâții Erimia Constantin și Niculae Gherghina ca neîntemeiată.

CONFIRM CU
ORIGINALUL

Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, prin decizia civilă nr. 593 A, a admis apelul declarat de apelantul-reclamant Petrescu Adrian împotriva sentințelor civile nr. 3202 din data de 16 decembrie 2015 și nr. 1482 din data de 30 mai 2016, pronunțate de Tribunalul Ilfov în dosarul nr. 1639/93/2014, a anulat în tot sentințele și a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță de fond. A luat act că apelantul-reclamant și-a rezervat dreptul de a solicita cheltuielile de judecată pe cale separată.

*Tribunalul Ilfov, prin sentința civilă nr. 1021 din data de 10 aprilie 2017, pronunțată în dosarul nr. 1639/93/2014** a respins cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul Petrescu Adrian, în contradictoriu cu pârâții Erimia Constantin și Niculae Gherghina, ca neîntemeiată.

Apelul declarat împotriva acestei sentințe de reclamantul Petrescu Adrian a fost respins, ca nefondat, *prin decizia nr. 92A din data de 25 ianuarie 2019, pronunțată în dosarul nr. 1639/93/2014* de Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.*

Împotriva acestei decizii, invocând incidența motivelor de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 5, 6 și 8 Cod procedură civilă, a declarat recurs reclamantul Petrescu Adrian, solicitând admiterea căii de atac, casarea în tot a hotărârii recurate și trimiterea cauzei spre o nouă judecată instanței de apel.

Printr-o primă critică adusă hotărârii recurate, recurentul-reclamant a susținut că, instanța de apel a stabilit limitele judecării apelului, conform art. 476-478 Cod de procedură civilă, însă a limitat criticile aduse sentinței civile nr. 1021, pronunțate de Tribunalul Ilfov la data de 10 aprilie 2017, în dosarul nr. 1639/93/2014*, doar la aspectele referitoare la cele dispuse prin încheierea de ședință din data de 13 februarie 2017 (încheierea de ședință respectivă făcând obiectul căii de atac a apelului) și la îndeplinirea condițiilor răspunderii civile delictuale (prevăzute de art. 998-999 din vechiul Cod civil, chiar dacă în acest sens a invocat și dispozițiile art. 1349 din Noul civil) cu privire la capătul de cerere privind obligarea pârâților la restituirea contravalorii terenurilor și obligarea pârâților la restituirea prejudiciului constând în diminuarea terenului rămas în proprietatea reclamantului din întreaga suprafață de 219,272,47 m.p., ca urmare a vânzării acelorași terenuri.

A arătat că, așa cum rezultă din motivele de apel formulate în cauză, prima critică adusă sentinței civile nr. 1021, pronunțate de Tribunalul Ilfov la data de 10 aprilie 2017, în dosarul nr. 1639/93/2014*, a fost aceea că instanța de fond nu a analizat capetele din cererea de chemare în judecată și nici toate solicitările ce priveau stabilirea cuantumului prejudiciului material.

De asemenea, a subliniat că, prin motivele de apel, a criticat faptul că instanța de fond a reținut o situație de fapt care nu corespunde cu cea expusă în acțiune.

Recurentul-reclamant a susținut că, prin sentința apelată, instanța de fond s-a pronunțat cu privire la un capăt de cerere pe care nu l-a solicitat și nici

CONFIRM
ORIGINAL

nu l-a susținut, respectiv, obligarea pârâților la plata sumei de bani reprezentând contravaloarea celor două suprafețe de teren ce au făcut obiectul unor vânzări ulterioare și nu s-a pronunțat și nici nu a analizat solicitările referitoare la: obligarea pârâților la plata prejudiciului material reprezentat de diferența dintre valoarea terenurilor în anul 2008 și prețul actual al suprafețelor în litigiu (atât pentru întreaga suprafață de 219.272,44 m.p., cât și defalcat pentru cele două suprafețe de teren în suprafață de 26.800 m.p. și 15.000 m.p.) și menținerea măsurii asigurătorii a sechestrului, dispusă în procesul penal, până la soluționarea prezentei cauze și recuperarea prejudiciului.

Totodată, a arătat că, potrivit art. 425 alin. (1) lit. b) și c) Cod de procedură civilă, hotărârea trebuia să cuprindă: „considerentele, în care se vor arăta obiectul cererii și susținerile pe scurt ale părților; expunerea situației de fapt reținută de instanță pe baza probelor administrate, motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților; dispozitivul, în care se vor arăta..., soluția dată tuturor cererilor deduse judecătii...”.

A mai susținut recurentul-reclamant și că instanța de apel a confundat capătul de cerere privind obligarea pârâților la plata prejudiciului reprezentat de diferența dintre valoarea terenurilor în anul 2008 și prețul actual (așa cum a fost stabilit prin raportul de expertiză efectuat în cauză), cu capătul de cerere privind obligarea pârâților la plata prejudiciului reprezentat de diminuarea valorii terenului rămas din întreaga suprafață de 219.272,44 m.p., ca urmare a extragerii (din întreaga suprafață) suprafețelor de 26.800 m.p. și 15.000 m.p.

Totodată, a învederat că, așa cum a susținut și prin motivelor de apel, contrar celor reținute în hotărârea recurată de către instanța de apel, prin decizia civilă nr. 593 A din data de 4 octombrie 2016, prin care s-a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare, a fost admis apelul pe care l-a declarat împotriva sentințelor civile nr. 3202 din data de 16 decembrie 2015 și nr. 1482 din data de 30 mai 2016, pronunțate de Tribunalul Ilfov în dosarul nr. 1639/93/2014, s-a dispus anularea în tot a sentințelor respective, iar cauza a fost trimisă spre rejudecare sub toate aspectele, la aceeași instanță de fond.

A subliniat că, prin aceeași decizie, a fost stabilit și cadrul procesual pe care trebuia să-l aibă în vedere instanța în rejudecare, sub toate aspectele, având în vedere că sentințele ce au făcut obiectul apelului au fost anulate în totalitate.

Recurentul-reclamant a precizat că, prin decizia civilă nr. 593A din data de 4 octombrie 2016, s-a reținut, „Așa cum rezultă din petitul cererii de chemare în judecată, coroborat cu obiectivele stabilite de reclamant pentru expertiza evaluatorie încuviințată în cauză de către tribunal, Curtea constată că acesta a solicitat recuperarea prejudiciului sub toate formele: diferența de valoare dintre prețul terenurilor la nivelul anului 2008 și cel actual ceea ce reprezintă *damnum emergens* (paguba efectivă), precum și prejudiciul ce decurge din imposibilitatea de a dezvolta un proiect de achiziție utilaje, ceea ce echivalează cu beneficiul nerealizat (*lucrum cesans*)”.

Tot prin decizia anterior menționată, Curtea a constatat că prima instanță, pe de o parte, a încuviințat administrarea probelor, în speță expertiza evaluatorie, pentru a obține o cuantificare a pagubei efective (*damnum emergens*), constând în diferența valorică înregistrată de terenul în litigiu, iar, pe de alta parte, în considerentele sentinței, se referă exclusiv la nedovedirea existenței prejudiciului, din perspectiva beneficiului nerealizat (*lucrum cesans*). Curtea a mai reținut că, deși acțiunea reclamantului este respinsă în integralitate, prima instanța nu a analizat deloc capătul de cerere referitor la daunele morale solicitate

A menționat că, prin decizia civilă nr. 593A din data de 4 octombrie 2016, Curtea a constatat și că se impune admiterea apelului formulat împotriva hotărârii de completare a dispozitivului, pe care o va anula și va trimite cauza spre rejudecare, apelul împotriva acestei hotărâri având ca obiect completarea hotărârii de fond și cu privire la capetele de cerere privind obligarea pârâților la plata prejudiciului moral; obligarea pârâților la plata prejudiciului material reprezentat de diferența dintre valoarea terenurilor în anul 2008 și prețul actual al suprafețelor în litigiu; menținerea măsurii asigurătorii a sechestrului dispuse în procesul penal până la soluționarea prezentei cauze și recuperarea prejudiciului, capete de cerere cu privire la care instanța de fond nu se pronunțase și nici nu le analizase.

Astfel, recurentul-reclamant, față de cele anterior arătate, a apreciat că limitele apelului nu sunt cele pe care le-a reținut curtea de apel în cuprinsul deciziei recurate.

Mai mult decât atât, în opinia recurentului-reclamant, rezultă fără dubiu că instanța de fond, în rejudecare, trebuia să analizeze cauza sub toate aspectele și să aibă în vedere cadrul procesual, astfel cum a fost stabilit chiar de către reclamant și reținut prin decizia civilă nr. 593A din data de 4 octombrie 2016.

Prin urmare, raportat la cele susținute prin motivele de apel și la cele statuate prin decizia nr. 593A din data de 4 octombrie 2016, prin care s-a dispus trimiterea cauzei la rejudecare, recurentul-reclamant a apreciat că, prin decizia recurată, au fost încălcate dispozițiile procedurale referitoare la a principiul disponibilității, efectul devolutiv al apelului, limitele efectului devolutiv determinate de ceea ce s-a apelat, precum și limitele efectului devolutiv determinate de ceea ce s-a supus judecării la prima instanță.

De asemenea, a apreciat că au fost încălcate și dispozițiile procedurale referitoare la principiul legalității procesului civil, respectarea principiilor fundamentale, cât și cu privire la principiului rolului judecătorului în aflarea adevărului.

Totodată, a susținut și încălcarea dreptului său la un proces echitabil, garantat de dispozițiile art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În dezvoltarea celui de-al doilea motiv de recurs, invocând incidența art. 488 alin. (1) pct. 6 Cod procedură civilă recurentul-reclamant a apreciat că, din decizia recurată, nu se poate deduce raționamentul juridic în baza căruia s-a

CONFIRMĂ
ORIGINALUL

ajuns soluția de respingere a apelului formulat în cauză, astfel cum impun dispozițiile art. 425 Cod de procedură civilă, motivarea instanței de apel fiind, în opinia sa, generică și preluată aproape în totalitate din sentința de fond apelată.

A considerat și că instanța de apel se contrazice atunci când reține, prin decizia recurată, că apelantul a investit Curtea cu o nouă judecată a fondului în apel, pentru ca apoi, să motiveze în sensul că apelantul nu a adus critici cadrului procesual astfel cum a fost reținut prin sentința de fond apelată.

A susținut că instanța de apel a analizat doar aspectele referitoare la contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 3548 din data de 28 decembrie 2005, încheiat între pârâțul Erimia Constantin și Ivan Gheorghe, fără ca, în decizia recurată, să existe vreo constatare cu privire la contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 1352 din data de 3 mai 2006, încheiat între Niculae Gheorghina și Ivan Gheorghe, pentru suprafața de teren de 26.800 m.p., contract în urma căruia a invocat producerea prejudiciului, atât prin cererea de chemare în judecată, cât și prin motivele de apel, sau cu privire la prejudiciul moral, deși în acest sens trebuia să se pronunțe, în raport de motivele de apel formulate și de decizia civilă nr. 593 A din data de 4 octombrie 2016.

De asemenea, a apreciat că decizia recurată conține motive străine de cauză, instanța reținând un cadru procesual care nu corespunde cu cel care se regăsește în cererea de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată și precizată.

A considerat că este străină de cauză motivarea instanței de apel prin care s-a reținut că nu a criticat cadrul procesual astfel cum a fost stabilit de către instanța de fond, în condițiile în care, din motivele de apel, rezultă o situație contrară.

De asemenea, a susținut că instanța de apel a procedat la stabilirea limitelor judecării apelului, invocând decizia civilă nr. 593 A din data de 4 octombrie 2016, prezentând însă argumente care nu se regăsesc în respectiva decizie și care sunt chiar străine de cauză, de obiectul cererii de chemare în judecată, dar și de probele aflate la dosarele de fond și de apel.

Apreciind că instanța de apel a reținut motive străine de cauză, recurentul-reclamant a arătat că instanța a constatat că, prin cererea de chemare în judecată, s-ar fi solicitat obligarea pârâților la plata prejudiciului reprezentat de contravaloarea terenului.

Totodată, în opinia recurentului-reclamant, motivele instanței de apel, în baza cărora a fost respins apelul, sunt străine de probatoriul administrat în cauză, instanța făcând referire la faptul că reclamantul nu a suferit prejudiciul solicitat (contravaloarea suprafețelor de teren), în condițiile în care, prin rechizitoriul întocmit în dosarul penal, s-a reținut un prejudiciu, suferit de reclamant care, ulterior, urma să fie stabilit în concret de către instanța de judecată.

Recurentul-reclamant a precizat că, așa cum rezultă din cererea de chemare în judecată, dar și din actele aflate la dosarul cauzei, procesul penal a încetat ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, iar latura civilă a rămas nesoluționată.

Chiar dacă dosarul penal a încetat ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, în opinia recurentului-reclamant, este evident că faptele de natură penală săvârșite de pârâții Erimia Constantin și Niculae Gherghina constituie o veritabilă faptă delictuală, în înțelesul dispozițiilor art. 998-999 din vechiul Cod civil sau ale art. 1349 din noul Cod civil.

A susținut recurentul-reclamant că a suferit mai multe prejudicii – astfel cum le-a indicat și solicitat în prezenta cauză – ca urmare a faptelor ilicite săvârșite de pârâții Erimia Constantin și Niculae Gherghina, iar prejudiciile invocate sunt dovedite de probele administrate în cauză (înscrierile depuse la dosar și, mai ales, raportul de expertiză efectuat în cauză).

Tot în ceea ce privește prejudiciul, a apreciat că sunt aplicabile și dispozițiile prevăzute de art. 1532 din noul Cod civil, dispoziții legale de care instanța nu a ținut cont.

De asemenea, susține că între faptele ilicite săvârșite de pârâții Erimia Constantin și Niculae Gherghina și prejudiciul pe care l-a suferit, există o strânsă legătură de cauzalitate, aspect ce rezultă din ansamblul probelor administrate în cauză, dar mai ales din conținutul dosarului penal care, de asemenea, a fost depus la dosar.

Prin urmare, contrar constatării instanței de apel, a apreciat că, în speță, sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, cu privire la toate prejudiciile solicitate.

III. Jurisprudență:

Cu privire la problemele de drept supusă analizei instanței de recurs nu se poate invoca o anumită jurisprudență a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în hotărârile pronunțate în această materie instanța analizând situația particulară a fiecărei cauze.

IV. Cu privire la legalitatea prezentei căi de atac:

Potrivit art. 483 alin. (1) Cod procedură civilă „Hotărârile date în apel, cele date, potrivit legii, fără drept de apel, precum și alte hotărâri în cazurile expres prevăzute de lege sunt supuse recursului”.

În cauză, suntem în prezența unui litigiu având ca obiect „pretenții-răspundere civilă delictuală”, materie care nu se regăsește în ipotezele de excepție prevăzute de art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, motiv pentru care sunt incidente dispozițiile art. 483 alin. (1) Cod procedură civilă, decizia recurată fiind supusă căii de atac a recursului.

De asemenea, având în vedere că decizia recurată a fost pronunțată de Curtea de Apel București, conform dispozițiilor art. 97 alin. (1) Cod procedură

CONFORM CU
ORIGINALUL

civilă, competența de soluționare a prezentei căi de atac aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

V. Concluzii:

În opinia raportorului, recursul este formulat în termen legal, este scutit de la plata taxei judiciare de timbru, îndeplinește condițiile de formă prevăzute de art. 486 alin. (1) lit. a), c)-e) Cod procedură civilă, sub sancțiunea nulității, părțile au deschisă calea de atac a recursului împotriva deciziei recurate, iar criticile formulate de către recurentul-reclamant ar putea fi circumscrise motivelor de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 5, 6 și 8 Cod procedură civilă, cu excepția celor care vizează aprecierea probelor.

În raport de prevederile art. 493 Cod procedură civilă, completul de filtru urmează să dispună asupra admisibilității în principiu a recursului.

Prezentul raport se comunică părților, care pot depune în scris un punct de vedere la raport în termen de 10 zile de la comunicare.

Întocmit astăzi, 3 iulie 2019.

Raportor

Magistrat-asistent

Marina Daniela Ionescu

CONFORM CU
ORIGINALUL